

ปัจจัยทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์

Predicting Factors of Executive Function Development among Preschoolers in Orphanages

เพ็ญนภา พุ่มไม้¹, พจนารต สารพัด^{1*}, นุจรี ไชยมงคล¹

Pennapa Phummai¹, Photjanart Sarapat^{1*}, Nujjaree Chaimongkol¹

(Received: April, 2026; Revised: July 2, 2026; Accepted: July 7, 2026)

บทคัดย่อขยาย

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ การควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม เด็กวัยก่อนเรียนที่มีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารดีจะสามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ไม่หุนหันพลันแล่น และปรับตัวในสังคมได้ดีต่อไปในอนาคต การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์

วิธีการวิจัย การศึกษาแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กวัยก่อนเรียนอายุระหว่าง 3 - 6 ปี ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 แห่ง จำนวน 85 ราย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์นอนหลับของเด็กฉบับภาษาไทย (ฉบับย่อ) แบบสอบถามพัฒนาการด้านภาษาของเด็กวัยก่อนเรียน และแบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย โดยแบบสอบถามชุดที่ 2 และ 4 มีค่าความเชื่อมั่นแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.78 และ 0.96 ส่วนแบบสอบถามพัฒนาการด้านภาษามีค่า Sensitivity ร้อยละ 41.70 และ Specificity ร้อยละ 75.50 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

¹คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹Faculty of Nursing, Burapha University

*Corresponding Author: photjanart@buu.ac.th

ผลการวิจัย พบว่า พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารโดยรวมของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 81.61 (S.D. = 25.20, range 14-127) ค่าเฉลี่ยคะแนน T-score เท่ากับ 51 และพบว่า เพศเป็นปัจจัยเดียวที่สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ได้ร้อยละ 33.40 ($R^2 = .334$, $p < .001$) เด็กเพศชายมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารน้อยกว่าเด็กเพศหญิง ($\beta = -.578$, $p < .001$)

สรุปและข้อเสนอแนะ เพศเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ พยาบาลเด็กหรือผู้ดูแลเด็กควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารโดยเฉพาะในเด็กเพศชาย

คำสำคัญ: พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร, เด็กวัยก่อนเรียน, สถานสงเคราะห์, พฤติกรรมการนอนหลับ, พัฒนาการด้านภาษา

Extended Abstract

Background and Objectives Executive function development is a fundamental foundation for learning, emotional regulation, and behavioral control in children. Preschool children with well-developed executive functions can engage in analytical thinking, planning, problem-solving, impulse control, and social adaptation in the future. This study aimed to examine factors predicting executive function development among preschool children living in orphanages.

Methods This study employed a predictive correlational research design. The simple random sampling of 85 preschool children aged 3 - 6 years residing in three government orphanages in Bangkok and its surrounding areas. Samples were selected using a multistage random sampling. The research instruments consisted of four questionnaires: a general information; Child's Sleeping Habits: Thai version (abridged version); a preschool language development; and the Executive Function Development for Early Childhood. The second and fourth questionnaires demonstrated Cronbach's alpha reliability coefficients of 0.78 and 0.96, respectively. The language development questionnaires showed a sensitivity of 41.70% and a specificity of 75.50%. Data were analyzed using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

Results The overall executive function development of preschool children in orphanages was at a moderate level, with a mean score of 81.61 (S.D. = 25.20, range = 14-127) and a mean T-score of 51. Gender was identified as only significant predictor, explaining 33.40% of the variance in

executive function development ($R^2 = .334$, $p < .001$). Boys showed significantly lower executive function development than girls ($\beta = -.578$, $p < .001$).

Conclusion and Recommendations Gender significantly predicts executive function development among preschool children living in orphanages. Pediatric nurses and child caregivers are encouraged to develop appropriate strategies to enhance executive function skills, particularly among boys.

Keyword: Executive Function, Preschool Children, Orphanages, Sleep Behavior, Language Development

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้ครอบครัวมีความเปราะบางมากขึ้น (Sukjai, 2019) ทำให้เด็กบางส่วนต้องเข้ารับการดูแลในสถานสงเคราะห์ (Kaewlin, 2021) จากข้อมูลปีพ.ศ. 2564 - 2566 พบว่า มีจำนวนเด็กที่รับไว้ในความดูแลอายุตั้งแต่แรกเกิด – 6 ปี ร้อยละ 15.47, 15.21 และ 16 ของเด็กที่รับไว้ในสถานสงเคราะห์ทั้งหมด 8 แห่ง (Department of Children and Youth [DCY], 2024) จะเห็นว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่มีพัฒนาการหลายด้านก้าวหน้าขึ้น สมองมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการเรียนรู้และพฤติกรรมของเด็ก การอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กช่วยให้เด็กได้รับการดูแลด้านปัจจัยพื้นฐาน แต่มีข้อจำกัดด้านการดูแลเอาใจใส่แบบรายบุคคลและการสร้างความผูกพันกับผู้ดูแล (UNICEF Thailand, 2023) อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก ทำให้เด็กมีแนวโน้มเกิดความวิตกกังวล มีพฤติกรรมถดถอยทางสังคม และพฤติกรรมก้าวร้าว หรือหุนหันพลันแล่น (Nelson et al., 2019) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร

พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร (Executive Function [EF]) เป็นความสามารถทางสติปัญญา ระดับสูงที่ช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมการกระทำ ความคิด และอารมณ์ มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ การปรับตัว และพฤติกรรม และมีการพัฒนาอย่างมากในช่วงอายุ 3 - 5 ปี เนื่องจากเป็นช่วงที่สมองส่วนหน้ามีอัตราการเจริญเติบโตสูงที่สุด โดยเริ่มพัฒนาทักษะพื้นฐานในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม เริ่มสามารถจดจำข้อมูลระยะสั้น และเรียนรู้การปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การรอคอย การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น หรือการปรับเปลี่ยนกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม (Chutabhakdikul et al., 2017) การพัฒนาของทักษะการคิดเชิงบริหารเกิดจากองค์ประกอบย่อยร่วมกัน 5 ด้าน ได้แก่ ความจำขณะทำงาน (working memory) การยับยั้ง (inhibit) การยืดหยุ่นทางความคิด

(Shift/Cognitive flexibility) การควบคุมอารมณ์ (emotional control) และการวางแผน / จัดระบบ (plan/organize) เด็กมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารจะแสดงออกถึงการควบคุมตนเอง การคิดวางแผน และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้ดีทั้งในด้านการใช้ชีวิตประจำวันและการเรียน (Diamond, 2013) ในทางตรงข้ามเด็กที่พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารไม่ดี จะควบคุมตนเองได้ยาก ขาดความสามารถในการรอคอย และไม่สามารถทำงานให้สำเร็จ จะส่งผลกระทบต่อชีวิตในระยะยาว เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว คิดสารเสพติด ติดการพนัน หรือกระทำความผิดกฎหมาย (Chutabhakdikul, 2018) รวมทั้งเด็กที่ย้ายที่อยู่บ่อย ไร้บ้าน ขาดงาน หรือเคยถูกทารุณกรรม มักมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารบกพร่องและมีแนวโน้มก่ออาชญากรรมมากขึ้น (Herbers et al., 2020) สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า เด็กที่ได้รับการดูแลจากสถานสงเคราะห์แสดงปัญหาพฤติกรรมที่สูงขึ้นหลังพ้นจากการดูแลและต่อเนื่องไปในระยะยาว (Lawrence et al., 2006) มีพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมต่อต้าน ร้อยละ 30 - 40 (McLaughlin et al., 2017; Wade et al., 2019)

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget (1976) กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้และเข้าใจโลกผ่านประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เด็กอายุ 2- 7 ปี พัฒนาการด้านสติปัญญาอยู่ในขั้นของการคิดก่อนปฏิบัติการ (Preoperational stage) ซึ่งรวมถึงช่วงอายุของเด็กวัยก่อนเรียน ในขั้นนี้เด็กเริ่มมีการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาและเข้าใจคำศัพท์ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านท่าทาง รวมทั้งสามารถคิดเกี่ยวกับการกระทำของตนเองได้มากขึ้น เด็กจะเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวและพัฒนาทักษะการคิด การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการปรับตัวตามสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการทางสมองที่สูงขึ้น ช่วยให้เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ ความคิด และการกระทำของตัวเองเพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Diamond, 2013) พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารจึงเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือปัจจัยด้านเด็กและสิ่งแวดล้อม โดยเด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการด้านสมองเร็วกว่าเด็กผู้ชาย ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการจดจำ และความสามารถในการวางแผนการจัดการได้ดีกว่า (Lim et al., 2015) รวมถึงพฤติกรรมนอนหลับที่ดีมีคุณภาพช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านความจำ และสมาธิ นอกจากนี้เด็กที่เข้าใจและใช้ภาษาในการสื่อสารได้ส่งผลต่อความคิด ความจำ และพฤติกรรม (Ministry of Public Health, 2023) รวมทั้งเด็กที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เป็นเวลานานมักขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะทางสังคมส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ การวางแผน การตัดสินใจ ตลอดจนการปรับตัวและพฤติกรรม (Lanais et al., 2024) ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์

จากการทบทวนวรรณกรรมในประเทศไทยและต่างประเทศที่ผ่านมา พบการศึกษาพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยก่อนเรียนที่มีบิดามารดาหรือครอบครัวดูแลเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่พบ

การศึกษาในกลุ่มเด็กวัยก่อนเรียนที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างจากเด็กวัยก่อนเรียนทั่วไป เนื่องจากเด็กจะได้รับการดูแลจากผู้ดูแลที่เป็นบุคลากรของสถานสงเคราะห์ ซึ่งมีอัตราส่วนของผู้ดูแลต่อเด็ก 1:15 คน เน้นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและการส่งเสริมพัฒนาการตามตารางกิจกรรมของสถานสงเคราะห์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กสถานสงเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget (1976) ซึ่งครอบคลุมทั้งปัจจัยด้านเด็กและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เพศ พฤติกรรมการนอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา และระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ ได้แก่ เพศ พฤติกรรมการนอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์

สมมติฐานการวิจัย

เพศ พฤติกรรมการนอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา และระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget (1976) ที่กล่าวว่า พัฒนาการทางสติปัญญาเป็นกระบวนการคิดที่ต่อเนื่องและพัฒนาตามช่วงวัย การเรียนรู้ของเด็กเกิดจากปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมผ่านการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยซึมซับประสบการณ์ (assimilation) และการปรับโครงสร้างสติปัญญาตามสภาพแวดล้อม (accommodation) ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นก่อนปฏิบัติการ (Preoperational stage) เป็นระยะที่เด็กเริ่มพัฒนาความสามารถทางปัญญา ใช้จินตนาการมากขึ้น มีการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และเริ่มมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น เข้าใจสัญลักษณ์ และสามารถคิดเกี่ยวกับการกระทำของตนเองได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการทำหน้าที่ระดับสูงของสมองช่วยในการควบคุมอารมณ์ ความคิด และการกระทำจนเกิดพฤติกรรมที่มุ่งสู่เป้าหมาย (Diamond, 2013) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกปัจจัยคัดสรรที่สอดคล้องกับบริบทของสถานสงเคราะห์ ทั้งปัจจัยด้านเด็ก ได้แก่ เพศ พฤติกรรมการนอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ แสดงดังกรอบแนวคิดการวิจัย (Figure1)

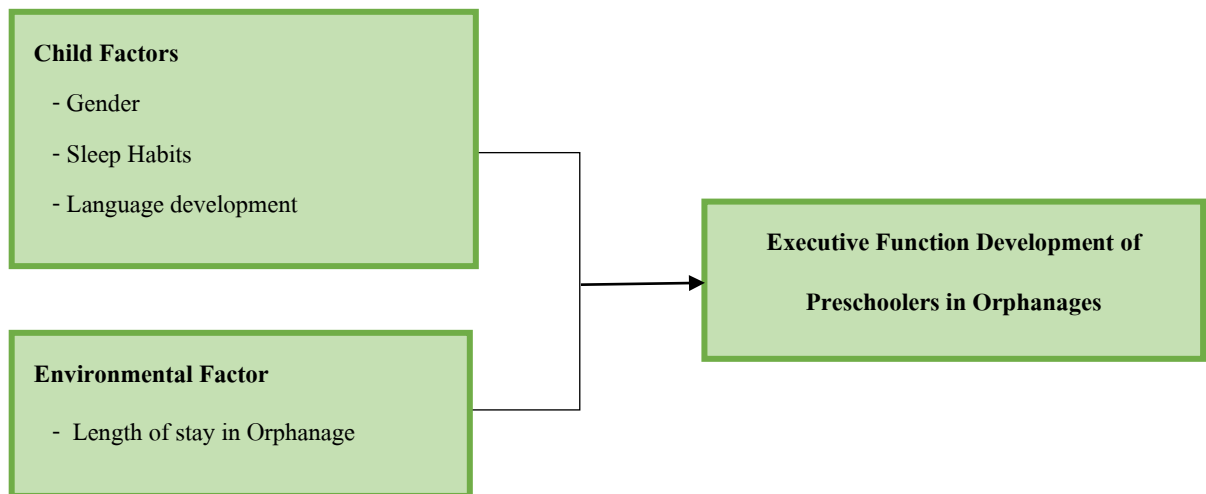

Figure 1 Conceptual framework

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กวัยก่อนเรียนอายุระหว่าง 3 - 6 ปี ที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาล จำนวน 8 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กวัยก่อนเรียน อายุระหว่าง 3 - 6 ปี ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนปากเกร็ด และสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนรังสิต ตามคุณสมบัติการคัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้ เด็กวัยก่อนเรียนที่มีสุขภาพแข็งแรงและไม่มีโรคประจำตัว เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria) คือ เด็กวัยก่อนเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม ได้แก่ ก้าวร้าว สมาธิสั้น เป็นต้น โดยให้ผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้ 1) อายุตั้งแต่ 18 - 59 ปี 2) สามารถเข้าใจ อ่าน เขียน และสื่อสารภาษาไทยได้ และ 3) มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กวัยก่อนเรียนไม่น้อยกว่า 3 เดือน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ขั้นแรกเลือกสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (Convenience sampling) ขั้นที่สองคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*power version 3.1 (Faul et al., 2009) กำหนดค่าอำนาจการทดสอบ เท่ากับ .80 ค่าความเชื่อมั่น (α) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่าขนาดอิทธิพลขนาดปานกลาง .15 จำนวนตัวแปรทำนาย 4 ตัวแปรได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 85 คน (Cohen, 1992) ขั้นที่สามคำนวณสัดส่วนแต่ละห้องของแต่ละสถานสงเคราะห์โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

(Thato, 2025) และขั้นสุดท้ายเลือกกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยก่อนเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยสุ่มรายชื่อด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน และดำเนินการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์คัดเข้าที่ผู้วิจัยกำหนด (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ และระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์

1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานสงเคราะห์

2. แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์นอนหลับของเด็กฉบับภาษาไทย (ฉบับย่อ) จาก (Phianthanyakam et al., 2021) ที่แปลเป็นภาษาไทยจากต้นฉบับของ Owens et al. (2000) ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha เท่ากับ 0.80 มีข้อคำถามทั้งหมด 33 ข้อ มีข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการนอนหลับของเด็ก แบ่งเป็น

2.1 ข้อคำถามเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการณ์นอนหลับ จำนวน 31 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงลบ 25 ข้อ และข้อคำถามเชิงบวก 6 ข้อ ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Likert scale) 3 ตัวเลือก “บ่อยครั้ง” “บางครั้ง” และ “บ่อยครั้ง”

2.2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความถี่ของลักษณะทำกิจกรรมระหว่างวัน จำนวน 2 ข้อ ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Likert scale) 3 ตัวเลือก “ไม่ยุ่ง” “ยุ่ง” และ “นอนหลับ” การแปลผลคะแนนคะแนนรวมของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 31 - 97 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ น้อยกว่า 42 หมายถึง พฤติกรรมการณ์นอนดี และคะแนนรวมมากกว่าหรือเท่ากับ 42 หมายถึง พฤติกรรมการณ์นอนไม่ดี

3. แบบสอบถามพัฒนาการด้านภาษาของเด็กวัยก่อนเรียน นำมาจากคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ของ Ministry of Public Health (2023) ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตรฐานที่ใช้ในประเทศไทย มีค่า sensitivity ร้อยละ 96.04 และ specificity ร้อยละ 64.67 index of consistency มากกว่า 0.50 ค่าความเชื่อมั่นจากผู้สังเกต (Inter-observer reliability) มากกว่า 0.8 (Sirithongthaworn, 2018) ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (McHugh, 2012) ประกอบด้วย ด้านการเข้าใจภาษา (Receptive Language) และการใช้ภาษา (Expressive Language) โดยมีข้อคำถามตามช่วงอายุละ 2-4 ข้อ ให้การประเมิน “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน”

การแปลผลคะแนน

3.1 ด้านการเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา ถ้าเด็กทำผ่านทุกข้อ หมายถึง พัฒนาการด้านภาษา สมวัย ถ้าทำไม่ผ่านข้อใดข้อหนึ่ง หมายถึง พัฒนาการด้านภาษาไม่สมวัย หรือสงสัยล่าช้า

3.2 ด้านภาษาโดยรวม ถ้าเด็กทำผ่านได้ทั้งสองด้าน หมายถึง พัฒนาการด้านภาษาสมวัย ถ้าไม่ผ่านด้านใดด้านหนึ่ง หมายถึง พัฒนาการด้านภาษาไม่สมวัย หรือสงสัยล่าช้า

4. แบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย MU. EF-101 จากแบบประเมิน พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย (อายุ 2 - 6 ปี) MU. EF-101 ของ Chutabhakdikul (2020) เป็นแบบประเมินมาตรฐานที่ใช้อย่างแพร่หลายในประเทศไทย และมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.77 มีข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยทักษะ 5 ด้าน ได้แก่

4.1 ด้านการหยุด การยับยั้งพฤติกรรม จำนวน 10 ข้อ

4.2 ด้านการเปลี่ยน / ความยืดหยุ่นในความคิด จำนวน 5 ข้อ

4.3 ด้านการควบคุมอารมณ์ จำนวน 5 ข้อ

4.4 ด้านความจำขณะทำงาน จำนวน 6 ข้อ

4.5 ด้านการวางแผนจัดการ จำนวน 6 ข้อ

ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ “ไม่เคยปฏิบัติ” ถึง “ปฏิบัติ ทุกวัน” การแปลผลคะแนน มีขั้นตอนดังนี้

(1) รวมคะแนนทุกด้าน คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0 - 128 คะแนน และรายด้าน ดังนี้ ด้านการหยุด การยับยั้ง คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 40 คะแนน, ด้านยืดหยุ่นทางความคิด คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 20 คะแนน, ด้านการควบคุมอารมณ์ คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 20 คะแนน, ด้านความจำขณะทำงาน คะแนน อยู่ระหว่าง 0 - 24 คะแนน และด้านการวางแผนจัดการ คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 24 คะแนน

(2) นำคะแนนดิบแต่ละด้าน และคะแนนรวมเปรียบเทียบกับกราฟตามเพศและอายุของเด็กเพื่อ เปลี่ยนเป็นคะแนน T-Score โดยแบ่งระดับคะแนน T-Score ดังนี้ มากกว่า 60 คะแนน หมายถึง ดีมาก, 56 - 60 คะแนน หมายถึง ดี, 45 - 55 คะแนน หมายถึง ปานกลาง, 40 - 44 คะแนน หมายถึง ควรพัฒนา และน้อยกว่า 40 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามพฤติกรรมการนอนหลับของเด็กฉบับภาษาไทย (ฉบับย่อ) แบบสอบถาม พัฒนาการด้านภาษา และแบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย ได้ผ่านการ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำมาใช้โดยไม่มี การดัดแปลงเนื้อหาจึงไม่ต้องตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น

จากผู้ดูแลของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ด้วยวิธี Cronbach Alpha Coefficient โดยแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์นอนหลับและแบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย MU. EF-101 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และ 0.96 สำหรับแบบสอบถามพัฒนาการด้านภาษาในงานวิจัยครั้งนี้ มีค่า sensitivity ร้อยละ 41.70 และ specificity ร้อยละ 75.50

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างอย่างเคร่งครัด การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่ G-HS040 / 2568 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2568 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เสนออธิการบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเมื่ออธิการบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เห็นชอบยินยอมสำหรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 7 ปี หรือผู้ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ให้เด็กวัยก่อนเรียนเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยแนะนำตนเองและสร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงสิทธิในการปฏิเสธหรือถอนตัวออกจากการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาโดยไม่ส่งผลกระทบใด ๆ จึงให้ผู้ดูแลเด็กลงนามในใบยินยอม การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามความสมัครใจและจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคม พ.ศ. 2568 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์และผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ สร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย
2. เข้าพบผู้ดูแลเด็ก สร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์นอน แบบสอบถามพัฒนาการด้านภาษา และแบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร ให้ผู้ดูแลเด็กเข้าใจ
3. ผู้วิจัยให้ผู้ดูแลเด็ก 1 คน ตอบแบบสอบถามข้อมูลของเด็ก 2 – 3 คน ชุดที่ 1 – 3 ในห้องประชุม ใช้เวลาประมาณ 30 – 40 นาที ซึ่งผู้วิจัยอยู่ในบริเวณใกล้ ๆ เพื่อให้สามารถซักถามข้อสงสัยได้ตลอดเวลา และให้ผู้ดูแลเด็กตรวจสอบความครบถ้วนในการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามใส่ซองที่ปิดเรียบร้อยไว้ด้วยตนเอง

4. สำหรับแบบสอบถามพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร ผู้วิจัยใช้เวลาผู้ดูแลในการตอบแบบสอบถามเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ และนัดหมายรับแบบสอบถามคืน และตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียน ผู้ดูแลเด็ก และคะแนนพัฒนาการด้านภาษา วิเคราะห์โดยการหาค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย

2. คะแนนพฤติกรรมการณ์นอนหลับ คะแนนดิบและคะแนน T-score ของพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ปัจจัยทำนาย ได้แก่ เพศ พฤติกรรมการณ์นอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ต่อการทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ ใช้การวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า ข้อมูลเป็นอิสระต่อกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่เกิด Multicollinearity เป็นไปตามข้อตกลงของ Normality, Linearity, Homoscedasticity และ Outliers

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูแลเด็กมีอายุเฉลี่ย 49.74 ปี เป็นเพศหญิงทั้งหมด (ร้อยละ 100) ส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 73.70) รองลงมาคือจบการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. (ร้อยละ 15.80) มีระยะเวลาปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์เฉลี่ย 17.45 ปี และส่วนมากปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์มากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 86.10)

เด็กวัยก่อนเรียนมีอายุเฉลี่ย 53.81 เดือน มากกว่าครึ่งเป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.60) มีระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์เฉลี่ย 34.2 เดือน โดยรวมมีพัฒนาการด้านภาษาไม่สมวัยหรือสงสัยล่าช้ามากที่สุด (ร้อยละ 68.20) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มากกว่าครึ่งมีพัฒนาการด้านเข้าใจภาษาไม่สมวัยหรือสงสัยล่าช้า (ร้อยละ 54.10) และส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาสมวัย (ร้อยละ 64.70) โดยรวมมีพฤติกรรมการณ์นอนหลับในระดับไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ย 45.08 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความถี่ของพฤติกรรมการณ์นอนหลับ มีค่าเฉลี่ย 43.91 และความถี่ของนอนระหว่างวันมีค่าเฉลี่ย 1.16

พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียน โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 81.61 (S.D. = 25.20) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการหยุดหรือยับยั้งพฤติกรรม ความยืดหยุ่นทางความคิด การควบคุมอารมณ์ ความจำขณะทำงาน และการวางแผนจัดการ อยู่ในช่วงระดับปานกลาง

ทุกด้าน เช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์คะแนน T-score พบว่า พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารโดยรวม และรายด้านมีคะแนนอยู่ระหว่าง 50 - 51 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังแสดงใน Table 1

Table 1 Mean Scores, Standard Deviations, Actual and Possible Ranges, and T-Scores of Executive Function Development among Preschool Children (n = 85)

Variables	Mean	S.D.	Actual range	Possible range	T-score	Level
Overall executive function development	81.61	25.20	14-127	0-128	51	Moderate
Inhibitory control	25.18	9.29	3-40	0-40	51	Moderate
Cognitive flexibility (Shifting)	13.51	4.36	2-20	0-20	51	Moderate
Emotional control	11.09	4.73	1-20	0-20	50	Moderate
Working memory	14.75	4.98	1-24	0-24	51	Moderate
Planning and organization	17.05	4.79	0-24	0-24	50	Moderate

เพศเป็นตัวแปรทำนายเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ได้ โดยเพศชายสามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ได้ร้อยละ 33.40 ($\beta = -.578$, $p < .001$) ดังแสดงใน Table 2

Table 2 Stepwise Multiple Regression Analysis Predicting Executive Function Development among Preschool Children (n = 85)

Variable	R^2	B	SE	Beta	t
Gender (Male)	.334	-29.296	4.543	-.578	-6.448
Constant = 98.5, $R^2 = .334$, Adjust $R^2 = .326$, $F_{(1,83)} = 41.581$					

$p < .001$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

ตัวแปรเพศเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารได้ ($\beta = -.578$, $p < .001$) ซึ่งเด็กเพศหญิงมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารดีกว่าเด็กเพศชาย ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า

เด็กผู้หญิงจะมีการเจริญเติบโตและการพัฒนาสมองที่เร็วกว่าเด็กผู้ชาย (Lim et al., 2015) การพัฒนาเชื่อมโยงเซลล์ประสาทที่ดีทำให้เกิดการประมวลผลข้อมูลมีประสิทธิภาพสามารถใช้ความคิดที่ซับซ้อนในการจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น เช่น การควบคุมการกระทำ การแก้ไขปัญา และการปรับตัวในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อีกทั้งการพัฒนาสมองส่วนหน้าสามารถควบคุมการตอบสนองต่อสิ่งเร้าและยับยั้งพฤติกรรมหุนหันพลันแล่นได้ในช่วงวัยก่อนเรียน (Diamond, 2013) สอดคล้องกับการศึกษาของ Leungratanamart et al. (2021) พบว่า เพศหญิงมีอิทธิพลต่อการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียน ($\beta = .179, p < .001$) โดยเพศหญิงมีคะแนนการคิดเชิงบริหารมากกว่าเพศชาย และการศึกษาของ Özsoy et al., (2025) พบว่า เพศหญิงมีคะแนนพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารโดยรวมสูงกว่าเด็กเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ($Z = -2.24, p < .05$)

พฤติกรรมการณ์นอนหลับ พัฒนาการด้านภาษา และระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ไม่สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารได้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า จากผลการศึกษครั้งนี้ พบว่าเด็กวัยก่อนเรียนมีพฤติกรรมการณ์นอนหลับอยู่ในระดับไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ย 45.08 ซึ่งจากบริบทของการดูแลเด็กในสถานสงเคราะห์จะมีการจัดตารางกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมือนกัน เช่น การรับประทานอาหาร การส่งเสริมพัฒนาการ และการนอน เป็นต้น และทุกกิจกรรมเด็กจะทำด้วยกันเป็นกลุ่มตามช่วงอายุ (DCY, 2024) การเข้านอนของเด็กในช่วงเวลาเดียวกันและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นห้องนอนเดียวกันโดยมีครูดูแล อาจส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมการณ์นอนหลับไม่แตกต่างกันมากพอที่จะส่งผลต่อพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็ก สำหรับพัฒนาการด้านภาษาในการศึกษานี้ พบว่า เด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านภาษาไม่สมวัย หรือส่งสัยล่าช้ามากที่สุด (ร้อยละ 68.2) อาจเนื่องจากผู้ดูแล 1 คนต้องดูแลเด็กจำนวน 15 คน และการสื่อสารโต้ตอบระหว่างผู้ดูแลกับเด็กเป็นรายบุคคลอาจมีน้อย เน้นการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐาน (UNICEF Thailand, 2023) พัฒนาการทางภาษาเกี่ยวข้องกับความสามารถทางสติปัญญาที่สามารถพัฒนาได้ตามวัย โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ นอกจากนี้ ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์อาจไม่สามารถสะท้อนความเสี่ยงทางพัฒนาการได้เนื่องจากเด็กแต่ละคนอาจมีประสบการณ์ก่อนเข้าสถานสงเคราะห์ที่แตกต่างกัน เช่น ครอบครัวที่ไม่สามารถดูแลได้ บิดามารดาต้องโทษ ถูกทอดทิ้งทารุณกรรม กำพร้า หรือตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และเรื้อรังพลัดหลง (DCY, 2024) หรือความเครียดเรื้อรัง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจมีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการของสมองและการคิดเชิงบริหารมากกว่าระยะเวลาเพียงอย่างเดียว (McLaughlin et al., 2017) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Tangwijitsakul et al. (2024) พบว่า เด็กที่มีปัญหาการนอนหลับมีความสัมพันธ์กับความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กก่อนวัยเรียนอย่างมี

นัยสำคัญ ($p < .001$) และการศึกษาของ Slot and Suchodoletz (2018) ที่พบว่าเด็กวัยก่อนเรียนที่มีทักษะทางภาษาดีสามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารเมื่ออายุมากขึ้นได้ ($\beta = .25, p < .001$)

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ซึ่งมิได้รับการดูแลจากผู้ดูแลโดยเฉพาะ ผลการศึกษาจึงมีข้อจำกัดในการอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กวัยก่อนเรียนในบริบทอื่น ๆ
2. ควรใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการทางภาษาอื่นร่วมด้วย เพื่อหาความแตกต่างของระดับทักษะภาษาได้อย่างชัดเจน

สรุป

ในการศึกษาปัจจัยทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์ครั้งนี้ พบว่า พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารโดยรวมของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเพศเป็นปัจจัยภายในของเด็กปัจจัยเดียวที่สามารถทำนายพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารได้ โดยเด็กเพศชายมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารต่ำกว่าเด็กเพศหญิง สะท้อนให้เห็นว่า พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กในสถานสงเคราะห์อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเฉพาะบุคคลมากกว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พยาบาลเด็กหรือบุคลากรด้านสุขภาพสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหรือออกแบบโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาและด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยก่อนเรียนในสถานสงเคราะห์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กเพศชาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา และด้านการคิดเชิงบริหารในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเพศชายวัยก่อนเรียนโดยเฉพาะ

ชี้แจงการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Declaration of Generative AI Use)

ผู้วิจัยขอรับรองว่าไม่มีการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) หรือเทคโนโลยีที่อาศัยปัญญาประดิษฐ์ในการจัดทำ การเขียน การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายผลการวิจัย การแก้ไขต้นฉบับ หรือการเตรียมบทความฉบับนี้เพื่อการตีพิมพ์

รายการอ้างอิง (References)

- Cohen, J. (1992). A power primer. *Psychological Bulletin*, 112(1), 155-159. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.112.1.155>
- Chutabhakdikul, N., Thanasetkorn, P., Lertawasdatrakul, O., & Ruksee, N. (2017). *Develop tools and to construct the normative criteria for Assessing Executive function skill in Preschooler* [Master's thesis]. Mahidol University.
- Chutabhakdikul, N. (2018). *Executive function skill handbook for early childhood teachers*. Matichon Public Company Limited.
- Chutabhakdikul, N. (2020). *Executive Functions Development Assessment Tool for Early Childhood (MU.EF-101)* [Master's thesis]. Mahidol University.
- Department of Children and Youth. (2024). *Statistics on Beneficiaries in Shelters, Fiscal Years 2021-2023*. <https://www.dcy.go.th/publication/1646639100012>
- Diamond, A. (2013). Executive functions. *Annual Review of Psychology*, 64, 135–168. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-113011-143750>
- Faul, F., Erdfelder, E., Buchner, A., & Lang, A.-G. (2009). Statistical power analyses using G*Power 3.1: Tests for correlation and regression analyses. *Behavior Research Methods*, 41, 1149-1160. <https://doi.org/10.3758/BRM.41.4.1149>
- Herbers, J.E., Cutuli, J.J., Keane, J.N., & Leonard, J.A. (2020). Childhood homelessness, resilience, and adolescent mental health: A prospective, person-centered approach. *Psychology in the Schools*, 57(12), 1830–1844. <https://doi.org/10.1002/pits.22331>

- Kaewlin, W. (2021). Comprehensive Loving Care for Neglected Children: A Team Based Approach. In Suphapeetiporn, K., Chongsrisawat, V., Deekajorndech, V., Chatproedprai, S., Sosothikul, D., Rianthavorn, P., Chomtho, S., Tempark, T., Sintusek, P., Kongkiattikul, L., & Anugulruengkitt, S. (Eds.), *Interprofessional Team Care in Pediatrics: Learn and Work Together*. (p1-13). https://ped.md.chula.ac.th/wp-content/uploads/2021/09/00_CUPA2021-ebook.pdf
- Lanais, K., Gnanamanickam, E., Maclean, M., & Segal, L. (2024). Investigating the impact of out-of-home care on early childhood development. *Child Abuse & Neglect*, 154, 106856. <http://doi.org/10.1016/j.chiabu.2024.106856>
- Lawrence, C. R., Carlson, E. A., & Egeland, B. (2006). The impact of foster care on development. *Development and Psychopathology*, 18(1), 57 – 76. <https://www.cambridge.org/core/journals/development-and-psychopathology/article/abs/impact-of-foster-care-on-development/9B6A8059208B7FA5F677E2A063968C5B>
- Leungratanamart, L., Sudjainark, S., Wattanaviroj, N., & Meelai, W. (2021). Factors Influencing the Executive Function in Preschool-Age Children. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*, 31(3), 15–27. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/255634>
- Lim, S., Han, C. E., Uhlhaas, P. J., & Kaiser, M. (2015). Preferential detachment during human brain development: Age- and sex-specific structural connectivity in diffusion tensor imaging (DTI) data. *Cerebral Cortex*, 25(5), 1477–1489. <https://doi.org/10.1093/cercor/bht333>
- McHugh, M.L. (2012). Interrater reliability: The kappa statistic. *Biochemia Medica*, 22(3), 276 – 282. <https://doi.org/10.11613/BM.2012.031>
- McLaughlin, K.A., Sheridan, M.A., & Nelson, C.A. (2017). Neglect as a violation of species-expectant experience: Neurodevelopmental Consequences. *Biological Psychiatry*, 82 (7), 462 – 471. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5572554/>
- Ministry of Public Health. (2023). *Developmental Surveillance and Promotion Manual*. Author.
- Nelson, C. A., Fox, N. A., & Zeanah, C. H. (2019). *Romania's abandoned children: Deprivation, brain development, and the struggle for recovery*. Harvard University Press.

- Owens, J.A., Spirito, A., & McGuinn, M. (2000). The Children's Sleep Habits Questionnaire (CSHQ): Psychometric Properties of A Survey Instrument for School-Aged Children. *Sleep*, 23(8), 1 - 9. <https://doi.org/10.1093/sleep/23.8.1d>
- Özsoy, Ş.Ö., Dağlı, H., & Dağlıoğlu, H.E. (2025). The relationship between executive function skills and motivation in preschool children. *Journal of Pedagogical Research*, 9(4), 35 – 52. <https://doi.org/10.33902/JPR.202534723>
- Piaget, J. (1976). Piaget's theory. In B. Inhelder, H. H. Chipman, & C. Zwingmann (Eds.), *Piaget and his school* (pp. 11–23). Springer.
- Phianthanyakam, N., Santati, S., & Pookboonmee, R. (2021). Factors predicting sleeping habits in pre-school children in Bangkok Metropolis. *The BCNNON Health Science Research Journal*, 15(1), 59 – 69. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JHR/article/view/242861>
- Slot, P. L., & von Suchodoletz, A. (2018). Bidirectionality in preschool children's executive functions and language skills: Is one developing skill the better predictor of the other?. *Early Childhood Research Quarterly*, 42, 205-214. <https://doi.org/10.1016/j.ecresq.2017.10.005>
- Sirithongthaworn, S. (2018). The Development of Developmental Surveillance and Promotion Manual; DSPM. *Journal of the Psychiatric Association of Thailand*, 63(1), 3 – 12. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JPAT/article/view/117142>
- Sukjai, K. (2019). *Single parent families: Challenges to overcome in contemporary Thai society*. Committee for the Study and Development of Psychological and Social Knowledge.
- Tangwijitsakul, H., Likhitweerawong, N., Boonchooduang, N., Chonchaiya, W., & Louthrenoo, O. (2024). Sleep problems and executive dysfunctions in pre-school children. *Journal of Paediatrics and Child Health*, 60(11), 703–708. <https://doi.org/10.1111/jpc.16662>
- Thato, R. (2025). *Nursing research: concepts to application* (9th ed.). Chulalongkorn University Press.
- UNICEF Thailand. (2023). *No child left behind: No less than 120,000 Children in Institutional Care in Thailand*. <https://shorturl.asia/YJIPx>
- Wade, M., Fox, N. A., Zeanah, C. H., & Nelson, C. A. (2019). Long-term effects of institutional rearing, foster care, and brain activity on memory and executive functioning. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 116(5), 1808–1813. <https://doi.org/10.1073/pnas.1809145116>